

VENDÉGLÁTÓK LAPJA

A MAGYARORSZÁGI FOGADÓSOK, VENDÉGLŐSÖK ÉS KÁVÉSOK UJSÁGA.

KIADÓHIVATAL: VIII., Kerepesi-út 51. sz.
Közlemények és előfizetési pénzek ide küldendők.
Megjelenik minden hónap 1-én, 10-én és 20-án.

RAJCS ZOLTÁN,
főszerkesztő.

FADGYAS KÁLMÁN,
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

SZERKESZTŐSÉG: VIII., Kerepesi-út 51. sz.
Hirdetések jutányosan vétetnek fel.
Megrendelések postautalvánnyal is eszközölhetők.

A

„VENDÉGLÁTÓK LAPJA”

Havonként háromszor megjelenő szakújság.

Előfizetési ára:

Egy évre	---	---	6	frt	—	kr.
Fél	”	---	3	”	—	”
Negyed évre	---	---	1	”	50	”
Egyes szám	---	---	—	”	18	”

Olvasóinkhoz.

Lapunk jelen száma, valamint a következő szám is a szerkesztőségben előfordult betegedési esetek és nyomdai változás miatt pár napi késedelemmel jelen meg; a miért mélyen tisztelt olvasóink elnézését kérjük, igérvén, hogy ezután — minden eshetőségre előkészülve vagyunk — lapunk pontosan meg fog jelenni.

A szerkesztőség.

A helyközvetítés.

Kevés iparág boldogulásának sikere függ annyira az iparágban működő személyzettől, mint éppen a vendéglátó iparé.

A lakatos, az asztalosmester boldogulni akkor fog, ha segédszemélyzete jól érti mesterségét, ügyesen végzi dolgát. A vendéglátó iparnál ez nem elég. Itt nem elég az, hogy a fogadó, a vendéglő, a kávéház kiszolgáló személyzete jól értse a maga dolgát, itt még arra is van szükség, hogy a vendégközönségnek tessék. Egy műlakatos legény, ha a természetből csuf külsővel, durva kedélyvel, a művelt társaságban való forgásra legkevésbé sem alkalmas, faragatlan, szögletes, mogorva, gorbos modorral is bír, ha ügyes rajzoló, ha ügyes technikus, gazdájának nem árt, de használ. A vendéglátó iparnál ez nem elég. Az üzlet tulajdonosa a legteljesebb mértékben meg lehet elé-

gedve valamely szolgálati alkalmazottjának szakértelmével, ügyességével, szorgalmával, lelkiismeretességével, az illető mégis ártalmára van az üzletnek, nem hasznára válik, hanem átka, szerencsétlensége, megrontója lehet annak. Miért? Azért, mert a vendégnek nem tetszik. Nem tetszik talán külseje, nem tetszik talán modora, nem tetszik talán a taglejtése, talán a hanghordozása. Lehet, sőt legtöbbször úgy is van, hogy a vendég ez az elégedetlensége, az ezen tetszése nem okadatolt, sőt határozottan alaptalan. De a gusztusról, kivált a vendéggel nem lehet disputálni. Ha helye volna a disputának, akkor meg lehetne győzni az elfogultan ítélő vendéget ítéleteinek elhamarkodottságáról, de erre nem kerül a sor. A legtöbb vendég, a kinek valami nem tetszik, nem disputál, hanem egyszerűen jövőre elkerüli e helyiséget. Még csak önmagával sem disputál, önmagával sem jön tisztába azzal, hogy mi nincs neki inyére, hanem egyszerűen elmarad onnan, a hol bárminő csekély okból nem érzi magát jól.

A legügyesebb, legértelmesebb, legügyekőbb fogadós, vendéglős vagy kávé üzletét elronthatja ekkép bizonyos személyzet, a melyet ő jónak talál, a vendéglátóközönség pedig — maga sem tudja miért — nem.

A megfelelő, a közönség tetszésére való szolgálati személyzet a vendéglátó üzlet boldogulásának, sikereinek, felvirágzásának a titka. E titok kulcsa pedig a személyzet helyközvetítésében van.

A milyen fontos, a milyen életbevágó kérdése ez a vendéglátó-iparnak, éppen annyira elhanyagolt. A budapesti kávéházak tizezreket és tizezreket költenek helyiségeiknek mentől fényesebb ragyogóbbnál-ragyogóbb berendezésére, luxuriosus bebutorozására. De arra gondolkodnak-e, hogy üzleteiknek a drága freskóknál is becsesebb élő butorzata a közönség tetszését bíró személyzet?

A magyar vendéglátó-ipar eltagadhatatlanul nagyot haladt. Ez iparág keretén belül azonban a maradiság régi kezdetleges, ki nem elégitő állapotában

van a személyzet-közvetítésnek rendkívül fontos ügye.

A főváros 1887-ben alkotott erről szabályrendeletet együttesen a nevelők és a cselédek közvetítésével. Egy kalap alá nem vonható, össze nem tartozó dolgok ezek s ezenkívül 1887 óta a magyar vendéglátó-ipar annyit haladt, hogy a fejlődés ugyszólván szétrombolta a szabályrendelet egy-két paragrafusát által alkotott szűk kereteket. A helyközvetítés ma nincs úgy szabályozva, a hogy azt a növekvő, az ezredéves kiállítás közeledtével rohamosan növekvő élet igényei megkívánják. A mostani állapot sem az üzlettulajdonosok, sem az üzleti személyzet jogos igényeinek, kölcsönös érdekeinek nem felel meg.

A helyközvetítés terén, a fennálló viszályok, a felforgó visszaélések megszüntetésére nagy reformokra van szükség. Ugy hatósági mint egyesületi uton.

A helyközvetítés reformja a Vendéglátók Lapjának egyik fő program-pontja. A kérdés fontosságát megvilágítani, jelen cikkünkkel megnyitjuk e kérdésben az eszmecserét. Szívesen közlünk erre vonatkozó minden felszólalást, minden szabad szót, minden panaszt, sérelmet, minden visszhangot úgy a vendéglátó üzlettulajdonosoktól, mint az üzleti személyzettől, mint maguktól a helyközvetítőktől.

Szemünk előtt folyvást az lebeg, hogy a magyar vendéglátó-ipar hazánk ezredéves ünnepe alkalmával igazán akkor fogja megállani a helyét, ha addig helyesen rendezzük a személyzet-közvetítés kiváló fontosságú ügyét.

S—n.

A pinczerek nyugdíj-intézete.

A közelmúltban Szatmáron lefolyt pinczér-kongresszus élénken bizonyította, hogy a pinczerek elérkezettnek látják az időt arra, hogy sorsuk öreg, munkaképtelen napjaikra biztosítva legyen.

Melegen üdvözljük a nemes mozgalmat, s a mi részünkről csak a legnagyobb el-

ismerés hangján nyilatkozhatunk a pinczékről, kávéházi segédekről, a kik végre, ily — bár sok akadályba ütköző — de feltétlen szükséges kérdés felvetésével magukat a társadalom legkomolyabb osztályának mutatták be.

Igy van ez jól; a társadalom minden osztálya saját óhajait, vágyait, tetterejét vigye ki a haretérre, tegye próbára, adjon hangot létezéséről és jogairól.

Ma, midőn a konkurrenzia minden életcél elé akadályt gördít, minden életcélét a bizonytalanság örvényébe sodor, szükséges gondoskodni az öreg napokra, a szerény, de becsületos megélhetésről, a midőn már nincs meg az erő a munkához, a konkurrenzia elleni védekezéshez.

Természetes, hogy feltétlen egyetértésre, együttérzésre van szükség; minden egyesnek úgy anyagi mint szellemi tőkét a mozgalomba kell vinni, hogy annak eredménye legyen.

Minden ily mozgalmat bizonyos hidegséggel fogadnak az illetékes körök, de épp azért, erre elkészülve, törekedni kell, az illetékes egyéniségeket meggyőzni céljuk jogosultságáról, s az iránt rokonszenvet kell ébreszteni.

Nem hisszük tehát, hogy ha a pinczerek és kávéházi segédek nagy testülete kellő komolysággal és egymás iránti bizalommal indul ki munkája teljesítésére, hogy akkor siker ne koronázza azt.

Fel kell szólítani az egész ország e szakbeli érdekeltjeit a mozgalomban való részességre, a kiknek mindegyike saját érdekét látva benne, sietni fog, teljes jóindulattal oda hatni, hogy a hiányát régen érzett nyugdíj-intézet létesüljön.

Nem akarunk e helyen saját intenczióinkból eredő tervekkel előállani, mert a nézetek nagyon különböznek.

Azért felkérjük az érdekelteket, hogy sziveskedjenek felkeresni lapunkat indítványainkkal, mi szívesen nyitunk tért a lapunk hasábjain folytatandó komoly, higgadt vitának.

Alapos tárgyalás révén lehet csak oly tervezetet elfogadhatóvá tenni, mely megfeleljen a célnak.

Hosszúra azonban ne nyuljon a mozgalom, mert minden perc drága, minden percet fel kell használni saját boldogulásuk elérésére.

A magunk részéről is oda hatunk, hogy a pinczerek és kávéházi segédek közmegelegedésére működünk, nekünk az örömmükre szolgál, ha használni tudunk.

F. K.

Szegény tanulók élelmezése.

(Szakvélemény a Mensa Akademiáról.)

Már eljött a szeptember, de még csak az étkező helyiséget bérelték ki a Mensa Akademia számára; a legfontosabb tényező, az egyén, a kinek majdan — minél előbb — főzni, respektíve főzetni kell, még nincs kiszemelve. A helyzet természetéből ki-

folyólag éppen a személy megválasztása a legnehezebb, mert az egész nemcs intézménynek a sikere ettől függ.

Részemről a sikerben így, a mint tervezve van, nem bizom, sőt a leendő berendezést olvasva, mosolyogni voltam kénytelen. — Mennyire meglátszik az egész tervezeten — gondolám — a jóságos, de avatatlan észjárás. Mi mindent el nem gondolnak azok, a kik főzni nem tudnak. Hisz ahhoz, hogy jó, *egészséges* és olcsó ételeket kapjanak, nem elég a szigorú meghagyás s még kevésbé fog a bajon segíteni a paragrafus. A ki a főzés mesterségét alaposan érti, tudja azt is, hogy jól, bár gyengén, de ehetően, hogyan lehet olcsó pénzért táplálni egy sereg fiatalembert.

A Mensa Akademia a jelenlegi feltételei mellett annak a veszélynek van kitéve, hogy mint másefféle állami és jótékony intézetek, valamely kitanult, lelkiismeretlen kalmár kezébe kerül; oly ember kezébe, a ki mindent ígér és a legnagyobb körültekintő ravasszággal csak éppen annyit fog betartani, a mennyi az ő zsebbeli érdekeivel megegyezik. Mert ha belebukni nem akar, valóban nem tehet másképen. Habár 100 ifju ember ellátása biztosítva van is, 30 vagy 31 hosszú napon keresztül 14 frt havi fizetésért fejenként 3 tál *olyan* étellel, mint a minőt kikötöttek, ellátni nem tartom lehetőnek. Első fogás legyen erős husleves, a második *finom* pecsenye, a harmadik jó tészta?! Ez még talán helyes, de egyik lapban úgy írják, hogy az ifju embereknek a válogatás is meg van engedve; kinek mi tetszik: főtt hus helyett főzelék, pecsenye helyett tészta és viszont. Hm!

Ez egyik kritikus pontja a dolognak, mert a többfélének az elkészítése sokkal nagyobb segéd személyzetet követel; azoknak pedig igen jó fizetés és még különb ellátás kell, ha csak nem akarjuk népkonyhává sülyeszteni az intézményt.

De legfőbb dolog az előírásnak az a része, a hol arról van szó, hogy minden nap délben *friss* pecsenye, valamint este is *friss* pecsenye meg — dessert. Miután a jó *friss* hus kilója 80 krtól egy frtig terjed, mert a 60 kros levesnek való hus csak papiroson kecsesgató, tényleg pedig egy csomó hasznavehetetlen csontból áll: ezt nem lehet adni, mert egy kiló pecsenyéből csak öt embernek lehet tálalni, de ötnek is csak *kicsit*, csak éppen annyit, hogy nem szégyen szeletnek nevezni. Budapesten egyéb is minden drága. Ha nagyban és *készpénzzel* vásároljuk, van bizonyos perczent leengedés; de az valóban nem olyan sok, hogy arra ilyen mértékben lehetne spekulálni.

Ily feltételek mellett száz, a segélybizottság által fizetett tanuló nem biztosít egy *jóvaló* üzletembernek semmi jövőt a nehéz, tudást igénylő munka

után elvárható haszonra. A kihíresztelt olcsó helyekre a pénzes diák, vagy uri jogász dehogyan megy, a míg egy garasa van elparádézni való; az urnak csak hitelben kell az olcsó koszt, tehát a vállalkozó innét nem sokat várhat. Ha azonban mégis kerül *magától* fizető vendég, akkor, biztosítom a világot, hogy a száz biztosított kosztosnak főzött étel legjavát a készpénzzel fizetők kapják, ezeket van érdekében a vállalkozónak lebilincselni, minthogy a segélyben részesülő amugy is kénytelen ott étkezni. Ez már a korcsmárosok és kifőzők oly üzleti fogása, a mit nem egykönnyű megakadályozni.

Nem intézkedtek arról sem, hogyan lehetne ellenőrizni, hogy a kikötött husdarab mekkora legyen? Majd vagy 3 falat lesz az a darab, vagy — a mi még rosszabb — az utca végéről becsempészett disznóhúsból fog állani.

Azt is olvasom, hogy 4000 frtot kell befektetni annak, a ki e dologba bele fog. Nem tudom, akad-e olyan elkésredett 4000 forinttal bíró egyén, a ki e vállalatba temetné a pénzét.

Azt is mondja a terv, hogy esti fél hét órától éjjeli 11 óráig tartozik a kosztadó várni az urakat. Hát ez meg miért van? Kérem 6 órától 11-ig ropant sok tűz kell a főzéshez, és a cselédség sem bírja ki, ha nem számos tagból áll, úgy, hogy felváltva szolgáljanak, mert ilyen munkás házban fel kell kelni reggel 5 órakor és ha esti 11 órakor van vége az étkezésnek, akkor a konyha rendbe hozatala, a mosogatás még annyi ideig tart, hogy senki sem feket le 1 óra előtt; az ilyen kinos munkát csak felváltott személyzet végezhetné. Csupán azért az ingyen lak és étkező helyiségért nem lehet annyit kívánni, mert bor- és italmérés nem jár ezen üzlettel, éjjeli mulatás tilos, tehát hol lesz a haszon?

Egyesegyedül az ételek meghamisításában lehet haszon.

Sokkal jobb lenne, ha az intézők két tál ételre szorítkoznának; jó leves, főzelék és egy darab, de meghatározott darab sült hus; este néha egyéb is lehessen, nem csak pecsenye; turós tészta, tavasszal pedig mikor a tojás olcsó, tojás-étel s így tovább. Én nem akarok étlapot nyomni senki markába, csak a hiányokra figyelmeztetem azokat, a kiket érdekel e dolog.

Aztán azt is kellene valahogyan ellenőrizni, hogy a vállalkozó ne legyen rettenetes mértékben kitéve holmi árulkodásoknak, de viszont a tanulók se kényszerüljenek minden borzasztó ételt megenni.

Gondolom a biztosíték erre való is lenne; de félek, hogy olyan nagy összegre szabták, a mennyit nem fog senki e sovány üzlet reményében lefizetni.

Fogadatlan prókátor nem akarok lenni, de miután sok nagyobb és apróbb

hibát látok ebben az egész jóságos és jóakaratu, fiatal emberek által rendezett kosztadési ügyben, hivatottnak érzem magamat ezt megmondani. Kérem tehát ne fitymálják nagyon szerény nézetemet, mert még valamiképen hasznát vehetik.

Zilahy Ágnes.

Millennium.

Hazánk fennállásának ezer éves évfordulója rohamos léptekkel közeledik.

Megmozdul az egész művelt társadalom, elől maga az állam példát mutatva jár, következnek az irodalom, művészet egyes ágai, az ipar, kereskedelem, földművelés, mind igyekszik minél impozánsabb módon megnyilatkozni, ezen a fenséges, magasztos ünnepen, melynek színhelye lesz az országos kiállítás.

Nem akarjuk azt mondani, hogy a magyar vendéglátó-ipar még csak nem is szervezkedett, hogy méltóképpen képviselve legyen a kiállításon, inkább hisszük, hogy csak hypnotikus államba kerültek, a melyből fel fogja őket kelteni fontos hivatásra termettségük tudata.

Adja az ég, hogy ez mielőbb bekövetkezzék, mert ily fontos, nagy horderejű ünnepélyen a képviselő részleteit mihamarabb meg kell beszélni.

A magyar a vendégszeretetről volt híres mindig.

Széles e világban nincs nemzet, a melyről elmondható lenne ez. A magyar vendégszeret, már közmondásossá vált.

Kik volnának tehát hivatottabbak arra, ha nem a magyar vendéglátók, hogy a magyar nemzetnek ezen mondaszerűvé vált jellegét minél feltűnőbbben és rokonszenvesebben kidomborítsák az ezredéves fennállásunk megünneplésére rendezendő országos kiállításon.

Csak a magyar vendéglátók bizonyíthatják be az egész külföld előtt, hogy a vendégszeret olyan tulajdonság, mely közelebb hozza egymáshoz a nemzeteket, s a mely a barátság egyik legmeghittebb tüzhelye. Itt születnek a vendégszeret melegengető oltalma alatt a nagy eszmék, e helyen fejlődik ki a bizalom, mely alapul szolgál a munkára, e helyen vidul fel a kedély.

Természetes következménye ennek az, hogy a magyar vendéglátók csak úgy válnak ily elismerésre méltó faktorokká, ha minden erejükből oda törekednek, hogy a magyar vendéglátó ipart, a magyar vendégszeretetre alapított iparnak tüntetik fel, de nemcsak hogy feltűntetik, de erről meg is győzik úgy a külföldieket, mint a hazaiakat.

Figyelmükbe ajánljuk vendéglátóinknak, hogy mindenek előtt magyar jellegüket öltés fel, a legtisztább, a legizlésesebb köntösben, kiállításuk bizalomkeltő, önkénytelen díszetere méltó legyen.

Nem értjük a jelleget úgy, hogy csak csárdákat állítsanak fel, mert végre eza külső szín mitsem ér, ha alatta egy hideg, számitó érdek húzódik meg.

Hanem maguk az egyének, s a személyzet mint élő lények közvetítsék a jelleganyagot.

Hasznosnak véljük, ha a magyar vendéglátók, egészen a régi időkre mennének vissza, onnan merítenék a most már történeti jelentőségű és értékű anyagot. Értjük ezzel azt, hogy a vendéglátó-ipar fejlődését fokról-fokra mutassák be. Alakítsanak egy egész csoportozatot, milyenek voltak a régi *ivók, fogadók, csapszékek, korcsmák* stb.

Korhü jelmezbe öltöztessék a személyzetet, legyen korhü az utolsó székdarab is. Szolgáljanak fel ugyanoly magyaros étkeket, minők akkor járták stb. stb.

Az egész csoportozaton azonban vonuljon végig a magyar jelleg, dokumentálva azt, hogy az idők ellenkezően a közmondással, nem változtattak az embereken, különösen nem a magyarokon.

—s.

A mértékjelzésről.

— A söröspoharak. —

Általános a panasz a fővárosi vendéglátók közt, hogy a poharakon levő mértékjelzések nem szabályszerűek.

Ha az előjáróság fogatosítja a mértékjelzési vizsgálatot, sokszor talál oly poharakat, melyeken a jelzés vagy feljebb, vagy lejjebb van. Ilyen poharakat azután a hatóság embere elkoboz, beszállítja az előjárósághoz, a hol árverés alá kerülnek. A vendéglőst pedig érzékeny büntetéssel sújtják, s mondjuk ki, egészen jogtalanul.

Mert a vendéglős, mikor megrendeli a poharakat a gyárosnál, a hol a mértékjelzések is beleégetnek a poharakba, a gyáros hazaszállítja, de nem vizsgálhatja meg a vendéglős külön a poharakat, vajjon azok mindegyike el van-e látva a helyes szabályszerű mértékjelzéssel, mert különben is garanciát vállal érte a gyáros, — mégis a vendéglőst büntetik meg.

Ez az eljárás nemesak hogy nem egyezik meg a hatóságtól feltételezhető jogos méltányossággal, de határozottan rövidlátásnak nevezhető.

Figyelmébe ajánljuk a hatóságnak továbbá még azt a hibát is, hogy mikor a hatóság az ily elkobzott poharakat elárvereli, azt rendszeren ismét vendéglősök veszik meg. Tehát újból forgalomba kerülnek a kifogás alá vont, helytelen mértékjelzéssel ellátott poharak.

No most már ismét van ok arra, hogy az árverezési vevő-korcsmárosok, ha a vizsgálatot teljesítő hatósági közeg feljeleníti, megbüntessék. S így megy ez tovább.

Könnyen felfogható és jogosnak tartható tehát a vendéglősök panasa és zugolódása, az ilyen felületes eljárás okozta bajok miatt.

Felszólalásunk eredményeképp óhajtanók, ha a hatóság a gyarost venné elő első sorban az ily szabálytalan jelzéssel ellátott poharak miatt, s csak azután, ha a

gyáros igazolni tudja, hogy nem tőle származik a pohár, vonatnának felelősségre a vendéglősök.

Végül pedig helyesebb volna, ha az ily elkobzott poharakat megsemmisítenék, nehogy újból forgalomba hozassanak s ez által a gyáros vigyázatlanságából eredő bírságolások a vendéglősök terhére folytatódjanak.

Gambrinus.

Felhívás előfizetésre!

A **Vendéglátók Lapja** megjelent. Eleget tettünk ígéretünknek, eleget tettünk a hozzáink több oldalról intézett felhívásnak. Kibontottuk a zászlót a magyarországi fogadósok, vendéglősök és kávéosok érdekeiért, a magyar vendéglátóipar felvirágozásáért való küzdelemre. Most Magyarország fogadósain, vendéglősein a sor, hogy zászlónk körül csoportosulva, a **Vendéglátók Lapját** támogatva diadalra vigyék az általunk hangoztatott elveket: a saját érdekeiket.

Főleg az **ezredéves kiállítás** közeledése teszi lapunkat szükségessé. Kettős a feladat, a mely az ezredéves kiállítás alkalmából a magyar vendéglátó iparra vár. Egyrészt oda kell hatni, hogy a kiállításon méltóan, fényesen legyen képviselve a magyar vendéglátó ipar minden ága, másrészt meg kell mutatni az idesereglő idegenek százezreinek a gyakorlatban is, a kiállítás területén belül és kívül, a fővárosban s szerte az országban mindenütt, a merre csak ezredéves államiségünk külföldi ünneplői meg fognak jelenni, hogy a fejlődés mily magas fokán áll a magyar vendéglátó ipar. Arról lesz szó, hogy a magyar fogadósok, vendéglősök és kávéosok becsületet szerezzenek a nagy világ előtt a magyar névnek. A dolog természetéből folyólag a külföldi látogatók százezrei első sorban a legközvetlenebbül fogadósainkkal, vendéglőseinkkel, kávéosainkkal fognak érintkezni, a magyar vendéglátóipar méltó képviselője a millenniumi ünnepségekben tehát általános közérdek. A **Vendéglátók Lapja**-nak egyik létezője e fontos ügy minden mozzanatát figyelemmel kísélni, helyt adni az erre vonatkozó eszmecserének. Mint buzgó munkatársak részt kívánunk venni a magyar fogadósok, vendéglősök és kávéosok e nagy munkájában.

Lapunk hű tükre lesz a fogadós, vendéglős és kávéos életnek. Tolmácsolója lesz a nagy közönség s a hatóságok előtt panaszainak, sérelmeinek, kívánságainak és törekvéseinek. **Tanácsadója** kíván lenni a hatóságokkal való érintkezésben, **védelmesője** a hatóságok önkénykedéseivel szemben.

Figyelemmel fogjuk kísélni a **külföldi szakirodalmat**, hogy a mi hasznosat abból a magyar fogadósok, vendéglősök és kávéosok tanulhatnak, azt velük lapunk útján megismertessük.

A fogadósok, vendéglősök és kávéosoknak a **személyzethez** s viszont az egymás közötti viszony kérdéseire különös gondot fogunk fordítani, nemkülönben a **személyzet egyesületi mozgalmaira** is.

Abban a tudatban, hogy a fogadás, vendéglős és kávé ipar jól felfogott érdekében a személyzet és a főnökök közt valódi érdekellentét úgy sem lehet, mi rokonszenves figyelemmel fogjuk kísélni a pinczerek és kávéházi segédek érdemes mozgalmait és tevékenységét s tőlünk telhetőleg oda fogunk hatni, hogy fáradozásait főnökeik és a hatóságok is támogassák.

Nagy súlyt fogunk fektetni egyáltalában az **egyesületi életre**. Az egyesülésben van az erő, s azt hisszük az ipartestületi élet sérelme nélkül is, — az egyesületi életnek sok parlagon heverő kérdésben nyílik alkalma munkálkodásra, mely munkában a fogadósok, vendéglősök és kávéosok társadalmi és anyagi helyzete felvirágozhat.

Közölni fogjuk lapunkban mindazt, a mi a vendéglátókat iparuk szempontjából érdekelheti. Állandó figyelmünk tárgya lesz a bortermelés, a borkereskedés, az italadó, a marhatenyésztés, a marha- és husszálítás, a marhavágás, a vad, a baromfi, a tojás, a vaj, a zsír, lisztkereskedés s egyáltalán a **fővárosi élelmiszeri ügye** a fogadósok, a vendéglősök és kávéosok szempontjából. Hü, pontos tudósításokat fogunk közölni a vendéglátó-ipart érdeklő **piaczi árakra**.

Különös figyelmünk tárgya lesz a **fogadósok, a vendéglősök és kávéosok személyzetének közvetítési ügye**. A gazda hiába fizet jól, a személyzet hiába fizeti le busás közvetítési díját, egyik fél sines megelégedve, mert a közvetítő ezélja a gyakori személyváltás lévén, nem megfelelő helyre ajánl oly személyeket, a kik többet reméltek s viszont a mely esetben a gazda nincs megelégedve. Ez különösen a **vidéki fogadósok, vendéglősök és kávéosokra** káros, mert őket a személyválttatásban az uti költség is terheli s kénytelen a közvetítő választását követni, mindkét fél kárára. Ezt az állapotot meg kell szüntetni, erre fogunk komolyan törekedni.

De nem csak a vendéglátók anyagi, hanem **erkölcsi érdekeivel** is fogunk törődni.

Tőlünk telhető erővel fogjuk pártolni azt a dicséretes mozgalmat, a mely a **fővárosi vendéglősök politikai jogainak** gyakorlására vonatkozólag az **őszi községi választásokra való tekintettel** már megindult.

Lapunkban, mely **havonként 3-szor** (1-én, 10-én és 20-án) **fog megjelenni**, minden czikk szakférfiak tollából kerül ki, kik a felsorolt kérdésekben hivatott, mérvadó egyéniségek. Lapunk minden számához **irodalmi mellékletet** adunk, melyen találkozni fogunk jelesebb íróink neveivel, a kik közül már eddig is többen biztosították közreműködésüket.

Felkérjük egyben az érdekelteket, hogy **hirdetések** közlése végett **lapunk kiadóhivatalába (Kerepesi-út 51. sz. a.) méltóztassanak fordulni, a hol az előfizetők kedvezményes árakon hirdethetnek.**

És most, hogy bemutattuk főbb vonásaiban azt a képet, melyet egységesre, eszméinkhez hasonlatosra óhajtunk kidolgozni, felkérjük a mélyen tisztelt magyarországi **fogadósok, vendéglősök és kávéosok**

érdemes testületét, hogy elveinket s eszméinket támogassák, azoknak diadalra jutását elősegíteni sziveskedjenek, mert a **Vendéglátók Lapja** az ő érdekük képviselőjére, védelmére létesült.

Lapunk előfizetési ára:

Egy évre	6 frt	—	kr.
Fél évre	3	"	"
Negyedévre	1	"	50 "

Budapesten, 1894. október.

Fadgyas Kálmán, **Rajcs Zoltán,**
felelős szerkesztő és kiadótalajdonos. főszerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VIII., Kerepesi-út 51. szám, hová az előfizetési pénzek és kéziratok küldendők.

Lapunk első száma a következő tartalommal jelent meg: A mi érdekünk. — A vendéglősök és kávéosok hitelügye. — A szaklapokról. — A pinczérkongresszus. — A kifőző ipar. — A margitsziget eladása a vendéglátó ipar szempontjából. — Felhívás előfizetésre. — Vegyesek. — Budapesti piaci árak. — A szerkesztőség üzenetei. Hirdetések a mellékleten: — Mikor lesz vége; Költemény. — Szívek tavasza. Rajz — A labda. Elbeszélés. — Irodalom és művészet. — A rovat vezető postája. — Hirdetések.

VEGYESEK.

A budapesti pinczeregylet a Kammer Ernő-féle alapítvány idei kamatának egy szorult viszonyok között levő egyesületi tagnak, az egyesületi jubileumi alapítvány kamatait pedig két szegény sorsu tagnak adta oda. A kik az alapítványokra igényt tartanak, folyamodványaikat legkésőbb e hó 24-ig az egyesületi irodában adják át.

Halálozás. A vendéglősöknek gyászuk van. Egy széles körben ismert polgár, a párisi magyar esztergályos, Rambovszky József, mint egy hozzánk érkező jelentés mondja, 59 éves korában meghalt. Rambovszky tulajdonosa volt egy budapesti vendéglőnek, melyet az írók és művészek szívesen kerestek fel, mert Rambovszky minden tekintetben megfelelt a hozzá fűzött várakozásnak. Ezért nagyon szerették őt s nem egyszer fordult elő nála, hogy előkelő művésznőink köréből is többen megjelentek egy kis bohémi szórakozásra. Egy időben — a világhiállításkor — Párisba ment, a hol magyar esztergályos tartott. Üzlettársa spekulációi miatt azonban nem tudott boldogulni. Legutóbb a magyar államvasutak érkező kocsijainál volt alkalmazásban. Rambovszky halálát szélhűtés okozta. Özvegye és két gyermeke gyászolja. Nyugodjék békével.

Vendéglősök szórakozása. A vendéglős ipartársulat tagjaiból alakult pénteki villásreggeliző társaság okt. 12-én Schodich féle vendéglőben Sándor u., okt. 19-én Bereczkynél az Erzsébet-szállóban, okt. 26-án a Nemzeti szállóban jön össze. Csütörtöki uzsonna társaság összejövetelét október hóban a következő helyeken tartja meg: okt. 11-én *Pósch* Istvánnál (Röck-Szilárd-u. 2. 18-án *Karikás* Mihálynál (Szervita-tér 2.), 25-ikén *Fodor* Vendelnél

(Királyi Pál-u. 18.) A budai vendéglősök szerdai társasága okt. 17-én Schlaucher Ferencznel Krisztinavárosi szinkörrel szemben, okt. 24-én Kubál Józsefnél, okt. 31-én Bálint Gyulánál, Rudasfürdői vendéglőben tartja összejövetelét.

Ministeri rendeletek. Az új szőlőbetegség a Gammose bacillaire behuzrolása ellen a földmivelésügyi miniszter ujabban két rendeletet bocsátott ki. A Gammose bacillaire Franciaországban lépett fel s ott nagy pusztításokat visz végbe a szőlőtelepeken. Azért a miniszter rendeletben utasította Magyarország határain fekvő városok hatóságait, hogy az ily szőlővesszők hehozatát akadályozzák meg s hogy a kerületükbe tartozó szőlőket folytonos és éber figyelemmel kísérik s ha netán oly tüneteket észlelnének (pl. a tőkékől való mézga-folyás, a tőkék, hajtások és kaesok elesenevészeesedése, a levelek elrongyolódása s idő előtti lehullása), a mely tünetek a Franciaországban fellépett *Gommose bacillaire* (bacillusos mézga) nevű új vagy más, a (czim) minden kétségen felül egész biztossággal fel nem ismert, vagy fel nem ismerhető szőlőbetegség jelenlétére engednének következtetni, gondosan esomagolandó beteg tőkerészek (vesszők, venyigék, levelek stb.) megvizsgálás végett való felterjesztése mellett azonnal tegyenek hozzá jelentést, hogy a baj tovaterjedése ellen a kellő óvintézkedéseket ideje korán megtehessek. A másik rendelete a miniszternek, a külföldről ide vagy átszállítandó szőlővesszőkre vonatkozik. A miniszter szállítási igazolványhoz köti a külföldi szőlővesszők szállítását.

Hegyalja. Zemplénmegye e hó 1-én tartott közgyűlésén nagy örömet keltett a főispán azon jelentése, hogy a Hegyalja ismét virul és a szőlőtelepek rekonstrukciója nagy sikerrel folyik.

Gyümölcsgyűjtő kosár. Dr. Perényi József kecskeméti főreáliskolai tanár oly kosarat talált fel, melyben szedés alkalmával a gyümölcs legkönnyebben és legtisztábban kezelhető olykép, hogy zománczát, üdeségét végiglen megőrzi. Ily kosarakat a kecskeméti törvényszéki fogházban készítenek mérsékelt áron. A gyümölcsgyűjtő kosár szőlőre is alkalmas, mert a már említett kívül legfőbb előnye az, hogy a gyümölcs bármily kényes, sem ütődik benne össze.

Az iszákosság korlátozásáról. *Csillag* Gyula drtól Budapesten a Pallas részvénytársaság kiadásában egy kis füzet jelent meg. E dolgozat kivonatát szerző a közegészségi és demografiai kongresszus IV. szakosztályának egyik ülésén olvasta fel. A 71 lapra terjedő füzet tartalma következő: Előszó. I. Az iszákossággal járó veszedelmek. II. Első és főellenszer: közhatósági gondoskodás jó ivóvízről és nyilvános kutakról. III. Az egyházak befolyása, IV. A mértékletességi és önmegtartóztatási (abstinentialis) egyesületek. V. Adóintézmények. VI. Az italmérési üzlet s annak rendszete. VII. Az iszákosok menhelyei. St.-Gallen kanton törvénye 1891-ből. VIII.

Rendőri és büntető határozmányok. IX. Eredmények. A füzet ismertetésére még visszatérünk.

A szüret. Magyarország szőlőtermése az idén sokkal jobb, úgy mennyiségileg, mint minőségileg. Az időjárás a tavasszal kedvezett a szőlőnek, bár a száraz tikkasztó nyári hőség rossz hatással volt rá. Mustermelésünk meg fogja közelíteni a harmadfélmillió hektolitert. Ez annál valószínűbb, mert az idén a szőlő sokkal olcsóbb, valamint a must is. A múlt évben musttermésünk nem volt nagyobb egy millió hektoliternél. A jobb termés következtében szőlőgazdáink nagyobb odaadással fognak hozzájárulni a szőlők gondozásához, melynek csak még jobb termés lehet a következménye; s ekkor újból visszajönnek a régi vig szüreti napok.

A főváros idegenforgalma. A fővárosi fogadókban július havában 10.769 idegen szállott meg, (az év eleje óta 70.956) tehát 340-el kevesebb, mint a múlt év megfelelő havában. Az idegenek közt volt magyarországi: 7445; külföldi: 3324. Ezek közül Ausztriából jött: 1847; Németországból 578; a Balkán-félszigetről 413; (Boszniából és Hercegovinából 39) Franciaországból 86; Nagy-Britániából 63; Olaszországból 95; Oroszországból 49; Svájcban 26; Belgiumból 26; Németalföldről 12; Skandináviából 6; Pirenaei félszigetről 3; Amerikából 68; Ázsiából 7; Afrikából 6.

A műborgyarak. A „Borászati Lapok“ okt. 7-diki száma érdekes adatokat közöl a műborgyarakról és forgalmukról. Átvesszük belőlük a következőket: Hogy milyen égető szükség volt nálunk a műbor-törvényre, élénken illusztrálják azok a botrányos visszaélések is, a melyeket trieszti borkereskedők az utóbbi időben a műborok gyártásával és forgalombahozatalával elkövetnek s a melyek nem volnának lehetségesek, ha a műborok forgalombahozatalát Ausztriában is szigorú törvényes intézkedések gátolnák. Azokra a dolgokra, a melyekről alant beszámolunk, az általános figyelem csak legujabban terelődött, azóta hogy Olaszországban és Dalmáciában az érdekeikben sértett bortermelők széleskörű agitációt indítottak a műborok, különösen a tamarindborok gyártása ellen. A műborok gyártására szolgáló termények közt a tamarindot legujabban nagyban használták a borok hamisítására és műborgyártásra. Triesztbe, tulnyomólag Kelet-Indiából, 1892-ben 1794 métermázsát, 1893-ban pedig már 2446 métermázsát hoztak be. Ez évben a behozatal máris sokszorosan fölülmulja a múlt évit, mert Trieszt mellett, Barczolában, az idén a hatóságok tudtával egymásután nem kevesebb, mint nyolcz műborgyár keletkezett, a melyek kizárólag tamarindbor előállításával foglalkoznak. A tamarind e czélra, a mint említettük, kiválólag alkalmas. Ize savanyu-édeskés, s a vele kezelt bor ugyanazon vegyi elváltozásokat mutatja, mint a természetes bor, úgy hogy attól még szakemberek is aligképesek megkülönböztetni. A tamarindot először sziruppá változ-

tatják s így keverik borral. A műbor előállításánál kevésbéalkoholdus boroknál minden 100 liternél 50 liter olasz, dalmát vagy isztriai bort, 30 liter tamarind-szirupot, 16 liter vizet és 4 liter szeszt alkalmaznak. Eközben szeszezett boroknál gyakran csak 20—30 litert vesznek, míg a többi alkatrészekből 70—80 litert kevernek vele. E borok természetesen rendkívül olcsók, úgy, hogy Triesztben 16 krajczárért lehet bort kapni, hollott maga a fogyasztási adó 11 krajczár. Hogy az ilyen borok az egészségre ártalmasak, azt a megejtett vizsgálatok is bizonyítják. Ennek dacára a barczolai műborgyarak háborítlanul tovább hamisítják az anélkül is rossz olasz- és dalmát-borokat. A megindított agitáció következtében, a mely a műborgyártás ellen, úgy az összes tengerparti sajtóban, de főleg Dalmáciában és Isztria kereskedelmi kamaráiban, a gazdasági egyesületekben stb. ki nem fogyott panaszaival, az osztrák hatóságok mindössze annyit tettek, hogy a barczolai 8 gyár közül kettőt, a melynek nem volt engedélye, bezáratták. Ilyen körülmények közt nem esoda, ha a trieszti borbehozatal a fiumei emelkedésével szemben apad, mert a belöldi kereskedőknek nincs bizalmuk a trieszti borkereskedőkben és szivesebben vásárolnak Fiumében, a hol az új magyar műbortörvény mellett olyan szégyenteljes állapotok nem keletkezhetnek, mint Triesztben és általában osztrák területen. A trieszti boraukezióknak épp ez állapotok következtében nem lehet semmi jövőjük.

Csiperkegomba tenyésztés Budapesten. Csiperke-főzelék és gyümölcskonzerv-gyár van alakulóban Budapesten. Egyelőre csiperke (Champignon) gomba tenyésztőt létesítenek s azt később teljes konzervgyárral kapcsolnak egybe. A vállalat létesítésén *Sporzon* Ernő orsz. képviselő buzgálkodik.

Roasztbeef ausztráliai husból. A szomszéd Ausztriában a honi marhahus drágaságával szemben élénken foglalkoznak az ausztráliai hus behozatala kérdésével. Az osztrák országos közegészségügyi tanács vizsgálata az ausztráliai hust a honival egyenlő táperejűnek s egészségesnek találta, szállítását kívánatosnak nyilvánította. Legujabban a *Hotel Metropole* vendéglőse meghívott társaságnak, többnyire városatyának mutatta be az ausztráliai hust. Az eredmény azonban nem volt kielégítő. Az ausztráliai husból készült roastbeef *nem ízlett a vendégeknek*, nem találták elég puhának, elég szaftosnak s elég jóízűnek.

Osztrák sörhamisítás. Bécsben e napokban egy sörszállító ügynök letartóztatása keltett feltűnést. *Viller* Róbertet az *olmützi* Hamburger sörház bécsi képviselőjét fogták el 22 koresmáros feljelentésére, a kik kisütötték róla, hogy a sörshordókról az eredeti czimkéket (vignettákat) leszedte s aztán az „Abzugbier“ helyett „Lagerbier“, a „Lager Märzenbier“ helyett pedig „Pilsner Bier“ feliratu czimkéket tett fel s ezenkívül a hordók egy részébe bizonyos

mennyiségű *sör helyett vizet töltött*. A koresmárosok kárukat 10.000 frtra teszik.

Ehető likőr. Condannin Fülöp nevezetű francia oly eljárást talált fel a melynek segítségével a különböző likőrök jegecz alakjában állithatók elő s czukorkák vagy pasztillák alakjában élvezve, ugyanazt a hatást idézik elő, mint a palaezkbeli likőrök s tökéletesen megtartják az illető likőr zamatát és illatát.

Az olasz borbehozatal hanyatlása. Az olasz aruforgalmi statisztika szerint Olaszország a folyó év első felében Magyarországra és Ausztriába csak 4,191,026 hektoliter bort exportált, míg a múlt év első felében 545,915 hektolitert.

A szentpétervári nemzetközi gyümölcs- és borkiállítás, mely szeptember hó 2³-án a *Michael Manéje*-beu Mariskin földművelésügyi államtitkár által az orosz főnemesség és a meghívott vendégek jelenlétében megnyitott, a legimpozánsabb kertészeti kiállítások egyike. Nemesak azért érdekes, mert Olasz- és Spanyolország kivételével abban minden állam részt vett, hanem főleg azért, mert a nagy orosz birodalom minden részéből, Finnországtól és Szibériától kezdve, le a Krim félsziget és Kaukázusig, továbbá Besszarábiától Kináig, minden tartomány tehetsége szerint állított ki. A kiállító államok közül legerősebbek a francziák, utána pedig Magyarország, mely a helyiségnek több, mint egy negyedrészt foglalja el s 119 kiállítót számlál. A magyar kiállítás, melyet *Molnár* István kir. tanácsos és miniszteri biztos *Mauthner* Ödön csoportbiztos segítségével rendezett, oly szép és gazdag, hogy a látogató közönség legtöbbször szokott itt időzni. A kiállítási magyar biztos terményeinek bemutatására minden alkalmat megragad; így például a *Gagarin* herezeg elnökleto alatt működő s Szentpétervár előkelőségéből összeállított bizottság tiszteletére rendezett banketen huszonkét féle magyar bort mutatott be, melyek az egész társaság tetszését megnyerték.

A porosz sörivók sztrájkja. A berlini sörivók ismeretes sztrájkjának számszerű eredménye nyilvánul abban, hogy pl. a *Schulteis*-féle serfőző részvénytársaság az idén csak 12% osztalékot fog fizetni, a míg tavaly 15-öt fizetett. A többi nagy serfőződéknél is ehhez hasonló a sztrájk eredménye.

A szeszmonopolium. A miniszterelnöknek a szeszadó kérdésének szabályozása dolgában tett nyilatkozatai, a tárgyalások mostani stádiumában csak nagy általánosságban mozoghattak. Az az eszme, a melyben a két állam pénzügyminisztere meg egyezésre jutott, abban áll, hogy a belföldi fogyasztásra szükséges nyersszesz mennyiségét az állam megszabott beváltási áron — a melynek megállapításánál figyelembe veszik a gazdasági szeszgyárak érdekeit — átveszi, a beváltott szeszt raffináltatja és a raffinált pálinkát nagyban eladja. A kivitelre szánt pálinka gyártása és a kiesinyben való eladás az eddigi módokat mellett megengedhető lesz. Tehát nem olyan monopoliumról van szó,

mint a milyent Franciaországban és Németországban terveztek.

Budapesti piaci árak.

Liszt. A hetiforgalom kielégítő ugyan, de azért nem oly terjedelmes, hogy a malmok könnyen tudhatnának gyártmányaikon és ha közép- és kenyérliszt-fajtákban nem nagyok a készletek, 0. és 1. számokban általában kicsiny az üzlet. Korpafajokban a forgalom hanyatlott, nevezetesen finom korpa 10 krral újra olesóbb lett, goromba korpa pedig sehogy sem kelendő. A lisztárak szilárdan tartják magukat és ma következő átlagárakat jegyzünk:

0	1	2	3	4	5	6
11.40	11.—	10.20	9.80	9.50	9.10	8.30
	7	8	F	G	korpa	
	6.70	5.70	3.90	3.40		

100 kilónként összsúlyt tiszta súlynak értve.

Rozsliszt. Változatlan üzletmenet mellett a rozslisztárak a következők:

0	01	I	II	III
9.40	9.—	8.50	8.—	7.—

Fekete rozsliszt 6.20 frt. Rozskorpa 4.— frt.

Husárak. A fővárosi vásárigazgatóság hivatalos kimutatása szerint a marhahusárak az elmúlt héten a következők voltak: pecsenyehusfélék 1 kl. 64—120 kr.-ig, I. osztályu leveshus 1 kgr. 60—80 kr. II. oszt. leveshus 1 kgr. 56—80 kr. III. oszt. leveshus 1 kgr. 48—76 kr., máj, lép, szív, vese stb. 1 kgr. 20—80 kr., csont 1 kgr. 20—64 kr., husfélék átlagára kgrkint 76 1/2 kr., az összes kimért részek (hus, csont stb.) átlagára 61.8 kr.

Zziradékok. *Disznósír.* Mivel, mint az amerikai jegyzések, az itteni jegyzések is a sertések áraiban hanyatlottak, a disznósír lanya irányzatot tanúsít, a mi az árat 1/2 frttal leszorította. Az üzlet szűk körben mozog. *Szalonna* változatlan hangulatban maradt, mivel az előállítás a jég hiánya miatt még esékly. Olesó ár nem is számítható egyelőre, a téli vágásokig. Árak változatlanul a múlt hetiek maradtak.

Gyarmatárak. *Cukor.* A lefolyt hét forgalma gyenge irányzatú volt és nyers cukorban ausségi értékkel változatlanul 13 forint 25 kr.-ral záródott. Ez alacsony jegyzéssel szemben a nyers cukorgyárak igen tartózkodóak kínálataikkal és készleteiket inkább a tranzitóraktárakban helyezik el, sem hogy azokat ily olesó, sőt veszteséggel járó áron adják el. A panaszok a répaminőség esökkenéséről még mindig tartanak és már a legközelebbi statisztikai kimutatásból az eddigi becslések leszállítása váratik. Finomítványok jelenleg még igen szűken

vannak készletben, azonfelül pedig közvetítő kezekben érezhető a hiány a körülbelül 1 forintnyi árkülönbség miatt, mely régi és új áru közt létezik. Nyárára nézve azonban kedvezőbb a hangulat, mert a legtöbb finomítógyár készítményét már több hónappal előre eladta, későbbre pedig jobb árakban bíznak. Mai jegyzések *azonnali szállításra* süvegáru 32—31.50 frt, koczkaáru 33—32.50 forint, *novemberi szállításra* süvegáru 31.50—31 forint, koczkaáru 32.50—32 frt, pilé 30—29.50 frt. *Kávé.* A hozatalok Rio és Santosban az utóbbi időben rendkívüli nagyok voltak, miáltal ezek árai lanyhák, míg egyéb fajták szilárdak maradtak. *Rizs és fűszerek* változatlanul jegyeznek.

Hüvelyesek és termények. Az elmúlt héten a hüvelyesek után való kereslet lanyhább irányzatú volt. *Bab* lanya irányzat mellett változatlanul jegyeztetik. Külföldről kevés érdeklődést mutatnak jelenleg ezikk után, jegyeztetik névleg gömbölyű s nagy fehér 8.75 frton, törpe 9.50—10 frt. barna valamivel szilárdabb ára 7.25—7.50 frt. *Borsó* 7.75—8.50—9.50 frt minőség szerint. *Lenese* nagy kínálat a esékly kereslethez viszonyítva áresökkenést okozott, ára minőség szerint 6. 8. 10 és 12 frt. *Köles* 6.50—6.75 frt, kása 10.50—11.50 frt. *Mák* változatlanul lanya. *Kendermag* 8.75—9.25 frt. *Bükköny* 6.25 frt állomáson mind 100 kgrkint.

Élelmiszerek. *Tajás.* Jobb minőségű kisebb mennyiségben érkezett és jobb árakat ért el. Kosáráru 34—35 drb forintjával. Ládatojás első minőségű 39—40 frt, másodrendű 37—38 frt, 1440 darabonként. *Baromfi* változatlan árak mellett záródik. *Hízott libák* 4—5.50 frt, etetett libák 2.20—2.50 frt, csirkék 60—80 kr., csibék 90—1.20 frt, etetett kacsák 1.20—1.40 frt, hizott kacsák 1.80—2.40 frt, kappan 1.20—1.40 frt, pulykák 2.0—3.50 frt, mind páronként nagyban. *Borjuvásár.* Jobb minőségek múlt heti magasabb árak mellett elkelték, míg másodrendű áru teljesen elhanyagolt. Eleven borjuk 38—42 kr., első minőség 46 kr. Vágott borjuk a vásárigazgatóság újabb rendelete szerint egészben minden levonás nélkül jegyeztetnek és pedig 38—46 kr. kilogrammként.

Külföldi pénznemek.

	frt kr	frt kr
Cs. és kir. arany, vert.	5.90	5.94
20 frankos arany	9.98	9.92
20 markás arany	12.19	12.23
Német birod. bankjegy.	60.95	61.05
Francia bankjegy.	—	—
London 10 font sterlingért.	124.20	124.40
Német bankpiacok	61.00	61.20
Olasz bankpiacok	45.50	45.80
Páris 100 frankért.	49.35	49.55

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Köszönet mindazoknak, kik üdvözlő sorokkal tisztelték meg bennünket. A várakozásnak igyekeztünk megfelelni. Természetesnek találjuk azt, hogy önök valódi szaklapot akarnak, mert eddig ilyen önöknek nem volt. Mi hisszük, hogy ha az érdeklődés tovább is így fokozódik lapunk iránt, sikerülni fog kitűzött elveinket és eszméinket diadalra vinni. Ez minden törekvésünk.

E. A. vendéglős urnak. Lapunk már foglalkozik a felvetett kérdéssel. Értessük, hogy mi a legnagyobb kézséggel szolgálunk tanácsosul, ugyszintén közbenjárásunkat is latba vetjük, ha bárki hozzánk fordul. Ezt mi teljesen díjtalanul tesszük.

K. L. úrnak. A budaiak jó hazafiak, nem féltjük őket. A magyar szaklapot szívesen veszik ők is.

Bárónak. A kérezt bodega a kerepesi uton van. Az árakat eltévesztette. A 75 kros bort nem adják ott 40 vagy 50 krért.

Zs. Z. Már a múlt számunkban kijelentettük, hogy a személyeskedésektől tartózkodunk. Ilyen tárgyú cikkeket tehát nem is fogadunk el közlésre.

A. C. Az egyes általunk felvetett kérdésekben hozánk érkező cikkeket egyenkint sorrendben közöljük, úgy hogy a véleményekről mindenki tiszta képet alkothasson magának minden kérdésben.

T. P. Az új szabadalmi törvényjavaslat szerint a szabadalmi jog az élelmi szerekre is kiterjeszhető lesz.

M. J. Brassó. Helyben.

Székely-gulyás a neve annak az ételnek, nem pedig székely-gulyás. Németül is Székely-gulyás s nem Székler gulyás. Nem székely étel ez, hanem *Székely József* veterán írónktól Pestmegye főlevéltárnokától kapta nevét.

F. B. urnak A törvény az adókedvezményt a házi szükségletre szánt sajáttermésű borra mindazon termelőknak engedélyezi, a kik szeszes italok kimérésével, vagy kis mértékben való elárúsításával nem foglalkoznak. A törvény nem tesz különbséget arra nézve, hogy az illető termelő ugyanabban a községben fogyasztja-e a bort, a melyben az termelt, vagy pedig abban, a melyben a termelő lakik. Következésképpen az adókedvezmény akkor is megilleti a termelőt, ha más községben, van a lakása és oda viteli borát

Nagy Ignác

pincze-felszerelési cikkek üzlete

Budapest VII., Károly-körút 7. szám.

(1894. november 1-től Károly-körút 9. sz.)

Ajánlja

pincze-felszerelési tárgyakkal dusan felszerelt raktárát, mint: borszivattyúk, tömlők, dugaszoló-gépek, továbbá: palaczkok, parafadugaszok stb.

Képes árjegyzék kívánatra bérmentve.

Szabadalmat

új találmányokra kieszközöl és értékesít

SZEGEDI ÁRPÁD

okleveles gépészmérnök

műszaki és szabadalmi irodája:

VII., Kerepesi-út 82. sz.

HAJFIATALÍTÓ.

A ki e nemű szerek iránt már teljesen elvesztette bizalmát, annak szemből csak egy próbát ajánlok s kezeskedem, hogy 8—10 nap múlva az őszhaj eredeti fényét és fiatalos színét visszanyeri, a korpaképződés és hajhullást már 3—4-szeri használatra megszüntetvén, a haj növeését is elősegíti. **Ára 1/4 literes üvegnek 1 frt 50 kr.** — Kapható:

TÖRÖK KATALIN-nál

BUDAPEST, XI. ker., Páva-utca 13. szám.

Petrovics György

női- és férfi

divatcikkek áruháza

BUDAPEST

Kerepesi-út és József-körút sarkán.

HOFFMANN KÁROLY

budapesti temetkezési vállalat
IV. ker., Lipót-utca 6. szám.

Mindenemü temetkezések a legeszesőbb
kivitelben olcsó árak mellett, francia
minta után készített

saját üveg-temetkezési kocsikkal.

Különösen kiemelendő

I., II., III. és IV. oszt. temet-
kezések üveg-temetkezési
kocsikkal.

Diszes ravatal minden osztályú
temetkezésnél.

Fióközet: VI. ker., Nagymező-utca 10.

Nagy raktár

FA-ÉS ÉRCZKOPORSÓKBÓL

valamint

SIR-KOSZORÚKBÓL.

Halottak elszállítása légmentesen
elzár

kettős érczkoporsókban
a bel- és külföld minden irányában

Bámulatos olcsó árak mellett.

FOGAK

egyesek, ugymint egész fogsorok, rágásra igen alkal-
masak. — Természetesekhez teljesen hasonlóak, aranyra,
celluloid vagy kautsukba foglalva, rendkívül bámulatos
olcsó áron

5 évi jótállás mellett készít

fogspezialista

KOMJÁDI JENŐ

BUDAPEST,

Király-utca 10. sz. (I. em., fölépcső).

Készíték amerikai műfogakat.

Részletfizetés nincs kizárva.

Részletfizetés nincs kizárva.

CHRISTOFLE & Co

cs. és kir. udvari szállítók,
legmagasabb kitüntetés minden kiállításnál.

Magyarországi főraktár

WADLSTEINER F.-nél

üveg-, porcellán-, fayence- és majolikaárak

gyári raktárában

BUDAPESTEN,

IV. ker., Váci-utca 27. sz.

CHRISTOFLE a valódi ezüst egyedüli pótlója.

12 leves kanál	16.50	1 mártás-merő	3.50
12 villa	16.50	1 ezukorpor-kanál	3.50
12 kés	17.—	1 halas-készlet	9.—
12 kávékanál	8.50	4 palaczkalj	8.50
12 esemege-kés	15.—	1 mustártartó	5.50
12 esemege-villa	15.—	1 kettős sótartó	2.25
12 esemege-kanál	15.—	1 saláta-készlet	6.—
1 leves-merő	5.30	1 felvágó-készlet	7.50
1 tej-merő	3.20	1 ezukor-fogó	1.75
1 főzelékes-kanál	4.—	1 eczet-olajállvány	15.—
1 kompotos-kanál	3.50	1 kabert-villa	1.50

HÜTTL TIVADAR

porcellán-nagykereskedő, császári és királyi udvari szállító

Dorottya-u. 14. * **BUDAPEST** * Dorottya-u. 14.

*** *Minden kiállitáson kitüntetve.* ***

*Ajánlja legdusabban felszerelt raktárát kávéházi-,
venaéglői és szállodai cikkekben, melyekben ugy
forma mint mintára nézve mindig a legujabbat nyújt.*

Kivánatra szivesen szolgál mintákkal.

☞ KITÜNŐ GYÓGYVIZ. ☜

Borszéki borviz

a szénsavas ásványvizek királya.

Kitünő élvezeti és gyógyviz, mely a bécsi és párisi világtárlatokon elismerő okiratot és ezüst érmét nyert.

Leggazdagabb szabad és félig kötött szénsav tartalmánál fogva eddig az egyedüli, mely az egyenlítő alatt is átszállítható, anélkül, hogy akár erejében vagy jó ízében és üdeségében változást szenvedne.

Mint gyógyviz igen jó hatással alkalmaztatik: vérszegénység, idegbántalmaknál, emésztési zavaroknál, valamint női bajok és a húgy-ivarszervezet több krónikus bántalmainál.

Mint üdítő-ital tiszta, kellemes ízű pezsgő-borviz, tisztán vagy bor és szörpökkel vegyítve páratlanul áll!

Budapesti főraktáros:

RAJCS ZOLTÁN Kerepesi-ut 29 és 51,

valamint az ország jelentékenyebb városaiban szervezett lerakatokban jutányos szabott áron kapható.

— A borszéki ásványvizek egyedárusítási fővállalata: —

LÁZÁR és VERZÁR Brassón.

LEGJOBB ÜDITŐ ITAL.

Bordal.

*Hát gond a lét? Ki mondja azt?
Ki köztünk e vad bolond?
Ki mint a bú, jajszó, panasz:
Vigságunkban úgy borong.
Hajtsd egyik pohárt a másra
S a lét gondja messze szállt.
Ej-huj, vig barátim,
Kaczagjak ki a halált!*

*Az élet telt boros pohár,
Mit ki kell üríteni.
S ha nedve torkodon lejár:
Kényes fittyet hánysz neki.
És mi a sir örök álma?
Láthattál már kártyavárt.
Ej-huj, vig barátim,
Kaczagjak ki a halált!*

*Hít, biztatás, fény és ború
Ragyog borod eseppein.
Szíved még nem is szomorú:
Már sirod gödrébe int.
Bamba hát, ki bára, gondra
Csak egy fikarczynit is ad!
Ej-huj, vig barátim,
Kaczagjak ki a halált!*

*Erő, világ, jelen, jövő
Mind csak közös sírba hág;
Szép, vagy bolond? Rát, vagy dicső?
Nem kérdi azt a világ.
Bort igyál és elfeledtél
Rosszat és jót, a mi bánt.
Ej-huj, vig barátim,
Kaczagjak ki a halált!*

*Bor közt legédesb a gyönyör,
Bor gyógyít meg egyedül
S ha lelked rátul elgyötört:
Bortól ismét felhevül.
Lángszerelmed újra éled.
Vénbe szíve viszaszállt.
Ej-huj, vig barátim,
Kaczagjak ki a halált!*

*Oh égi csepp, fel hát veled,
Hadd legyen szebb a világ!
Éljen, ki téged hűn szeret:
Éljetek vig czimborák!
S bár a sir vón' e pohárban
Jó kedvünknek az se árt.
Ej-huj, vig barátim,
Kikaczagtuk a halált!*

Dura Máté.

Madarassy László munkáiból.

A kakukkos óra.

— Ah édes Raul! Megesiptem a kabátod szélit. Nem eresztelek odább. Állj meg egy szóra. Rég nem hallottam már felőled semmit.

— Ne tarts fel barátom! Ma különösen sok a dolgom. Meghalt a nagynéném, örökséget kell átvennem s a mellett hurezolokodom. A kilencedik avenun lesz a lakásom, ugyanazon házban, a melyben bájos Izabellám énekelte a kanári madarait. Mennyire imádja azokat az apró sárga szárnyasokat! Óh mért nem születtem én is kanárinak!?

— Talán még mindig idegenkedik tőled?

— Rám sem akar nézni! Ugy bánik velem, mintha nem is léteznék. Rátaposok a ruhájára, . . . megáll s megvárja a mig bocsánatkérőleg tovább lépek, azt mondja rám, hogy: ügyetlen! Fel akar ülni az omnibuszra, odaugrom, udvariasan nyujtom felé a kezemet, hogy fölsegítségem s ő . . . pár centet dob a tenyerembe, azt hívén, hogy kéregetek. Csolnakot bérel egy órára a Central-parkban, megvesztegetem a matrózt, magamra öltöm a ruházatát, sietek szolgálatára állni s ő . . . a kellemes víziut egy órai élvezésére oda ülteti mellém a mopszliját és leül a parton regényt olvasni. Szóval, barátom, az a jégkéreg, mely egész lényét burkolni látszik, sehogyan sem akar olvadni, — legalább a számomra nem.

— Akkor mért futsz utána? Mért költözöl azon házba, a melyben lakik?

— Hja, én még mindig reménylek! Különösen most, midőn szép örökségnek nézek eléje. Izabella is jó módu s ha megtudja, hogy vagyonossá lettem, bizonyára nem fog többé lenézőleg bánni velem. Napjainkban sokat adnak a vagyonra.

Néhány hét mulván találkozom ismét Raullal. Nagyon szomoruan pislogatott órátlan mellényére. Megint nem vett észre. Nekem kellett őt megállítanom.

— Nos? Gyalog jársz még mindig? A nagy örökség után?

— Hadd el barátom! Gyászruhába se volt érdemes érte öltözködnöm. Mit gondolsz, mit hagyott rám a nagynéném?

— Csak nem a szerelmes leveleit?

— Azoknál valamivel többet érőt.

— A szépítő szereit?

— Nem. Hanem egy kakukkos órát.

— Hiszen az nem rossz. Csak hozzá kell szoknod a kakukkolásához.

— Ki nem állhatom az ostoba lármázását s föltettem magamban, hogy eladom, vagy elajándékozom, azonban figyelmesen végigolvasva nagynéném végrendeletét, abban a rá vonatkozó passzus nagyon bele véste magát babonás érzelmeimbe s megkegyelmeztem neki. Most ott esüng már a falon s negyedóránként veri hűségesen a kakukkokat. Nagynéném azt írja végrendeletében, hogy azért hagyta nekem, mert gyakran szerencsét hozott a számára.

— Még te is szerencsés lehetsz vele.

— No ugyan szép szerencse ért vele eddig! A szomszédaim a fülem hallatára szidnak és átkoznak. Éjjelenként át-átköpogtatnak a falon. Izabella pedig, ki szintén tőszomszédom, fölmondta a lakását és hurezolokodik. Most már mit tegyek? Elhallgattassam a szerencsémét?

— Hová gondolsz? A világerért sem. Szomszédaid lassankint hozzá fognak szokni a lármájához.

— És Izabella?

— Hurezolkodjál utána.

— Magam is úgy gondoltam.

Néhány hét mulván véletlenül rábukantam Raul barátom lakására. Megint Izabella mellett kapott szobát s verette órájával a kakukkokat. Engem is az éketlen hangok tettek figyelmessé s vettek rá a látogatásra. Raul szomoruan ült a divánon és levelet tartott a kezében.

— Jó, hogy jössz! Szólt hozzám. — Fontos közlendőm van.

— Megint örököltél?

— Ellenkezőleg! Ugy vélem még azt is örökre elveszttem, ez átkozott kakukkos óra miatt, ki jövő boldogságomnak egyetlen reménye volt.

— Izabellád?

— Hideg közönye engesztelhetlen gyűlöletté vált.

— Miből gyanítod?

— Olvasd levelét. Ma reggel küldte.

„Uram! Ha föl nem hagy folytonos üldözésével, akkor kénytelen leszek ellene a legvégső védelmi eszközt megragadni.“

— Nos? Mit szólasz hozzá?

— Furesa! De talán kellene rá mégis valamit válaszolnod.

— Már válaszoltam.

— Adtad a bűnbánót és kérted a bocsánatot?

— Csalódom! Ez egyszer összeszedtem minden bátorságomat s röviden azt válaszolám, hogy „szeretném látni azokat a legvégső eszközöket!“

— Az bizony elég merészség volt tőled! De hát végre is őszintén megvallva, ki ne volna kíváncsi egy szép, fiatal hölgy legvégső védelmi eszközeire?

— Mit gondolsz, mit fog cselekedni?

— Engedj időt a kombinációkra.

— Én már reggel óta töröm a fejemet. Nem bírom eltalálni. Bepörölni csak nincs jogában?

— Legkevésbé.

— A rendőrséghez hiába folyamodik!

— Párbajra hi.

— Azt bajosan cselekszi.

— Megveret valakivel.

— Az legjobban kitelhetik tőle.

— Vagy ellophatja a kakukkos órát.

— Bár azt cselekedné, hogy alkalmam volna nála kerestetni.

A mig így vaktában találgattuk, nyílt az ajtó, egy fiu lépett be s illatos levélkét nyujtott át Raulnak.

Lázás sietséggel törte az fel a pecsétet. A levél Izabellától jött s ekként hangzott: „Uram! Látva azt, hogy ön egy javíthatatlan, kit példásan kell megbüntetnem, hogy üldözései elől szabaduljak, elhatározám magamat a legvégsőre s ezennel tudtára adom, hogy önhöz . . . nőül megyek.“

Rohantunk át a lakására. Mosolyogva fogadott mindkettőnket s szóval is megerősíté elhatározását, mert már rég vonzódott Raulhoz, de öröme telt abban, hogy tettett hidegségével egy kissé gyötörje.

A hetedik égben képzelé magát Raul s képes lett volna a kakukkos órát azonnal agyonesapni. Azonban Izabella volt, ki védelmére kelt s kijelenté, hogy inkább ő válik meg kanári madaraitól, mert azok már csakugyan hasznavehetetlenekké váltak.

— Hogyan? Hasznavehetetlenek? És miért?

— Mert az órájától valamennyien kakukkolnak.

— Hiszen az nagyszerű!

— Ejh nekem olyan kanári nem kell, mikor az óráját is hallgathatom. Holnap eladom valamennyit. Hirdetni fogom a reggeli lapokban.

Másnap a kakukkoló madarak elkeltek mind egy szálig. Még pedig jó drágán. A kiknek nem jutott, azok rendelték maguknak mesés nagy áron. A kakukkos órának nagyon nőtt az árszíja. Akár egy tudós professzor kiabálhatott bátran tovább le a magas katedrából. Meg is eselekedte hűségesen. Raul és Izabellának belediskurált a legboldogabb álmaiba, mintha csak a nagynéni zsörtölődő lelke bujt volna bele s midőn reggelenként felébredtek, sietett őket vígan üdvözölni.

— Kakukk, kakukk, kakukk!

A volna.

Nincs olyan megbízás, a mit Philadelphiában a Sátán ügynöksége el ne fogadna, ha jól megfizetik. Gyakran esodával határos dolgokat visz véghez ügyfele érdekében. A ki rábizzá ügyét, már előre biztos lehet a sikerről.

Egy napon kopottas külsejű fiatal ember jelent meg az ügynökség vezetője előtt, kérve azt, hogy bár pénze nincs, s előre mit sem fizethet, de majd utólagosan nagyon meg fogja hálálni, csak vállalja el az ügyét.

— Uram mi utólagos díjazásra nem szoktunk dolgozni. Tudjuk jól, hogy a már kieszközölt kedvező eredmény után senki sem fizet oly örömet és bőkezűleg mint annak előtte, a mikor még meg volt szorulva. Kötvényt, vagy szerződést pedig nem veszünk senkitől, mert mi soha sem pereskedünk. A Sátán ügynöksége soha sem állott jó lábón az igazságszolgáltatással, ennél fogva kerüljük az igénybevitelét.

— Pedig engem könnyen nagy vagyonhoz juttathatnának, mit kész lennék önökkel megosztani.

— Sajnálom, de . . .

— Fontolja meg uram a dolgot! Nehány millióról van szó.

— Szép, nagyon szép. Valóban megérdemlené a fáradságot. De voltaképen hát mit is kellene nekünk önért eselekednünk?

— Hogy mit? Azt találja el maga az ügynökség. Éppen ez a bökkenő a dologban. Az én eszem már egészen megállt. Pedig hát én sem vagyok szükében az eredeti és furfangos ötleteknek. A dolog egy kissé kényes természetű.

— Az nem baj. Csak sokba ne kerüljön.

A hol nem kapunk előleget, ott bizony magunk is fősvénykedünk, mert azt is számításba kell vennünk, hogy hátha nem sikerül.

— Nagybátyám Drentow Tamás, ki néhány millió vagyonnal bir, súlyos betegen fekszik. Felgyógyulásához nincs többé remény, az orvosok lemondtak róla. A napokban végrendelkezett. Engem, ki legközelebbi rokona vagyok és törvényes örököse volnék, kizárt az örökségből, s minden vagyonát egy távol álló nőrokonára hagyta.

— Az bizony baj! Nagy baj önre nézve. Azonban ki tudja? . . . Hátha mégis? . . . Hol, mikor, ki előtt végrendelkezett? Biztos helyen őriztetni-e az okiratot? Nem lehetne könnyű szerrel eltüntetni?

— Arra már magam is gondoltam, de lehetetlen. Négy embert kellene az élők sorából egyszerre eltüntetni, mert tanuk előtt s élő szóval végrendelkezett.

— Akkor vele magával kell visszavonni.

— Ugy van! Az az egyedüli mód. A legegyszerűbb s legezélhez vezetőbb. Ugy, de ki tudná őt ilyesmire rábeszélni!? Nekem nincs egyetlen jó emberem, kit érdekében a nyakára küldhetnék.

— Bizony pedig ilyesmire nekünk sines emberünk.

— De mikor önök oly leleményesek!

— Csakhogy vannak esetek . . .

— Mondják ki őszintén, hogy nem akarnak rajtam segíteni. Legalább hadd eresztem el reményeimnek e végső szalmaszálát is, a melybe ma reggel óta, az önök feldicsért firmáját hallva, kapaszkodtam.

— Ugy? Ön minket csak holmi végső szalmaszálnak tekint? Kikhez nem érdemes, csak is a legvégső szükségben folyamodni?

— Sőt úgy tapasztalom, még akkor sem.

— Csalódik. Felettébb csalódik! Hogy meggyőzzem önt, mennyire igazságtalan e föltevésben, s nehogy rossz hírünket költse, ám legyen, elvállaljuk az ügyét. Nem kell előleg. Meg fogja önt menteni a — szalmaszál.

— Valóban!? Bizhatok uram?

— Sőt már előre biztos lehet a teljes győzelemről. A mit a Sátán ügynöksége egyszer elvállal, az nyert ügy. Az általunk kikeritendő vagyon biztosabb az ingatlannál. Szavunk, ígéretünk jobb az érték-papírnál.

— Óh én ezért önöknek örökké adósuk leendek.

— Azzal ugyan legkevésbé se lennénk kielégítve. Mondtam már önnek, hogy nekünk nem kell adós, csak pénz vagy érték, a minek mi is hasznát vehetjük. Az imént az örökség felét ajánlá fel nekünk.

— Igen, igen! Az örökség . . .

— Tehát számítok ez ígéretére.

— Itt a kezem. Mikor jöhetek el valami jó hirt hallani?

— Felesleges fáradság. Ugy sem tudhatna meg semmit. Mi folyvást titokban

működünk, a míg csak a czél az, hogy önt nagybátyja vagyonához segítsük; az pedig csak is Drentow Tamás halála után lesz elérhető. Így ön szórakozzék addig valahol a vidéken.

— Jobb lesz talán, ha itt maradok a városban; hátha szükségök lesz reám?

— A mint tetszik.

— Im itt van lakásom ezime s névjegyem.

Köszönt és távozott. Névjegyéről az ügynökség vezetője Drentow Jakab nevet jegyzett a könyvébe.

Néhány nap mulván Drentow Jakab, egészen neki hevülten a nehezteletől, rontott be az ügynökség vezetőjéhez.

— Uraim! Az önök ígérete csak lári-fári! Kár is volt komolyan venni. Egyre mulnak a napok s még mit sem tettek az érdekemben. Nagybátyám az orvosok mai konziliuma szerint már nem éri meg a hajnalt s a végrendelete még mindég nincs visszavonva, se megmásítva, sőt nem is járt nála senki, hogy ilyesmire rábeszélje. Így tartják meg az adott szavukat? Összetett kézzel, semmit se téve, akarnak engem tönkre tenni?

A főnök nyugodtan hallgatta végig Drentow Jakab zsörtölődéseit, jegyzett valamit a könyvébe s azután megigérve, hogy minden rendben lesz, egész illedelmesen kérte fel a távozásra, mután egyéb ügyekkel lévén elfoglalva, nem ér rá a társalgásra.

— Bizhatok még? Lesz valami az ügyemből?

— A mit egyszer megigérttem, azt megszoktam tartani. Az ön győzelme bizonyos.

A fiatal ember fejesóválva távozott. Meglátszott elborult arcáról, hogy nincs egészen megnyugtatva. De mikor az ügynökség nem hagyott még eddig eserben senkit!

Másnap már hajnalban ott alkalmatlankodott Drentow Jakab megint az ügynökség helyiségében. Egészen ki volt kelve a képéből. Meglátszott rajta, hogy valami nagy csapás érte, mely a fejét is megzavarta. A hangja reszketett, a szavai akadoztak.

— Megmondtam ugy-e!? Szólt a főnökhöz. — Hogy siessenek, mert késő lesz. Önök azonban rá sem hederitenek a figyelmeztetésemre. Nem tettek érettem semmit; most már elszalasztották a milliókat. Nagybátyám az éjjel meghalt, a nélkül, hogy visszavonta, vagy megmásította volna a végrendeletét, s most már az áll, mint a Sion hegye, megdönthetetlenül. A imént táviratoztak végrendeleti általános öröksének, a fiatal nőrokonnak, ki holnapra már ott lesz, s behelyezkedik a vagyonba.

— Uram! Nekem nincs ma időm önt vigasztalni, mert éppen az ön érdekében, a nagybátyjának az elhunytja miatt sok a teendőm. De még egyszer és utoljára ismétlem, hogy a mit az ügynökség megígér, azt pontosan megszokta tartatni. Vásároljon ön magának gyászruhát, jelenjék meg illendően a temetésen, ne törődjék sem-

mivel s mielőtt még a temetés végmenne, én is ott leszek és osztozkodni fogunk az egész örökségen.

— Nem volna szives egy kis magyarázatot adni?...

— Semmi magyarázat? Egyetlen szó mindent meghiusíthatna. Bizzék ön benem feltétlenül.

— De mikor az egész oly érthetetlen!

— Hja, az ily kényesebb természetű ügyek meglepő keresztülviteleért kapta ügynökségünk a Sátán elnevezést!

— No ha ez sikerül, akkor magam is felesapok a Sátán táborába közvitéznek. Nem fogok többé egyebet szolgálni!

— Tehát viszontlátásra a temetésnél!

— Ott leszek.

A temetéshez nagy pompával készültek hozzá. Nehéz bársonnyal vonták be az egész ravatalt. Drentow Tamás hosszú, ősz szakállával, mint valami mulatságból temetendő Szylyveszter, feküdt a sok drága virág között.

Végrendeleti örököse: Ludlow Alice, egy esinos fiatal leány, ott sirdogált néhány rokona, s barátnőjével együtt az emelvény lépesőjén. Irigylve gyönyörködött mindenki a szép örökösnő vonzó, szabályos vonásain.

Drentow Jakab is ott állt a ravatal mellett, nagyokat sohajtva. Őt, a mellőzöttet, a szegénységgel küzdőt, észre se látszott venni senki, mi nem kevésbé bosszantotta. De bosszantotta főként az, hogy a Sátán ügynökségének tagjai még csak a közzség közt se mutatkoztak. Ugy tetszett neki, hogy azok is végkében mellőzték. Hihetőleg belátták, hogy nem segíthetnek többé rajta s visszavonultak. Még csak a főnökük se volt sehohol látható a pedig szavát adta, hogy ott lesz a temetésen. Miként fognak most már osztozni a milliókon?!

Előállt a temetés rendező, hogy lezárja a koporsó fedelét. Felhívta a rokonokat a buesuszásra. Tekintse meg utoljára a drága halottat.

Drentow Jakab felugrott az emelvény legfelső lépesőjére, hogy lássák, miként ő ott a legközelebb álló rokon. Ránézett halott nagybátyja arcára, s ekkor egy esodás jelenség tünt fel előtte. Alig akart hinni szemecinek. Azt hitte álmodik, vagy csak káprázat az, a mit lát. Tán a viaszgyertyák lobogása idézi elő a csalódást? Kendőjével törülgeti szeméit, majd ismét nagybátyjára nézett s úgy tapasztalá, hogy nagybátyja... lélegzik.

— Nagybátyám él! — Kiáltá Drentow Jakab. — Orvost hamar!

— Orvos nem volt jelen, de nem is volt rá szükség. mert a kiáltásra Drentow Tamás a koporsóban magától felegyenesedett. Majd esodálkozva nézett körül. Drentow Jakabot azonnal felismerte. Kedves öcsének szólította s azután néhány érthetetlen szót mormogva, mintha csak beteg se lett volna, könnyedén kilépett a koporsóból, koszoruk és virágok közül.

A temetésre egybegyűlt közönség azonnal szétoztlott. A félénkebbek, a babo-

nások, igyekeztek mielőbb kifelé. Néhány percz mulván, már nem volt más a feltámadt körül, mint Alice a barátnői- és Drentow Jakab, az unokaöcs.

— Ugy? Ön nem tartja meg adot szavát? — kiáltott fel a főnök. — Nem fél, hogy a dolog nyilvánosság elé kerül? Hogy mint bünöst fogja a törvény sujtani?

— Mit? Én nem cselekedtem semmit! Nem adtam sem utasítást, sem tanácsot az ügynökségnek. A mit tett, azt magától tette. Ha kívül is a dolog, az ügynökség fogja megbünhödni.

— Elismerem, hogy lefőzött. Nagyobb mester, mint én! No de talán én se fogom egészen boszulatlanul hagyni. Ezuttal magamat ajánlom.

Drentow Jakab egyedül maradt. Háborítlanul. Gyönyörködhetett a millióiban. Reggelig irt és számolt. Hajnalfelé elment a lakására, esendben kipihenni magát.

Midőn felébredt, kitekintett az ablakon. A szemközt álló ház falára nagy fekete szegélyű hirdetés volt kiragasztva, mely tudtára adá a közönségnek, hogy Drentow Tamás, ki tegnap feltámadt, ma ismét meghalt s délután temetik.

Rohant a nagybátyja lakására.

Ott már a nép gyülekezni kezdett.

A nagyteremben a ravatal megint fel volt állítva, szépen, úgy, mint előtte való napon s ezuttal Drentow Tamás valódi élettelen holtteste feküdt a koporsóban.

Csakhamar megjelent a temetésre Ludlow Alice is, a szép örökösnő, de már nem barátnői körében, hanem a Sátán ügynökség főnökének karján.

Drentow Jakab kegyelemért esdőleg tekintett reá s füléhez hajolva sugá:

— Két harmada az öné Csak még egyszer...

— Uram! Nekem nem kell többé sem a fele, sem a két harmada — felelt rá hangosan a főnök. — Nekem mátol kezdve kell az egész vagyon. Ime, van szerencsém bemutatni menyasszonyomat: Ludlow Alice kisasszonyt!

Ekkor jutott eszébe Drentow Jakabnak, hogy hiszen azt minden fejtörés s a Sátán ügynökségének igénybe vétele nélkül, maga is megeselekedhetne volna!

Amerikában közmondás, hogy a mások eszével gondolkozó ember osztályrésze csak a... volna.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Mellékletünkön Madarassy László, a nemrég elhunyt író, két kedves elbeszélését mutatjuk be olvasóinknak. Madarassy László a kispestieknek volt jegyzője s mint hivatalnok is közszeretben állt. Most, hogy az „Otthon” írók és művészek köre sirjára emléket emel, alkalmoszerűnek találtuk Madarassy írói képességét — bár töredékben is — bemutatni. E helyen megjegyezzük, hogy Tolnai regényének közlését technikai akadályok miatt e számban még nem kezdhettük meg.

Herceg Ferencz szerkesztésében karácsonykor szépirodalmi hetilap indul meg.

Az ember tragédiája és a vendéglősök. Nemrég azzal a kéréssel fordult a vendéglősök ipartestülete a nemzeti színház igazgatóságához, hogy nyujtszon alkalmat a vendéglősök és kávésoknak az ember tragédiájának megtekintésére, miután ők vasárnapokon — a mikor e nagybecsű tragédiát adni szokták — nem juthatnak hozzá, lévén vásár- és ünnepnapokon a legtöbb dolguk. A nemzeti színház igazgatósága figyelembe is vette akkor a vendéglősöknek e kérését s egy izben hétköznapon előadta az ember tragédiáját. A vendéglősök azonban csak úgy jártak akkor is, mint más alkalommal, csak hogy nem azért, mintha ők nem mehettek volna el, hanem mert ez a darab a nemzeti színház cassadarabja lévén, hétköznapon is elkapkodták a jegyeket. Azért felkérjük a nemzeti színház igazgatóságát, hogy a minden oldalról jövő közkívánatnak engedjen és az ember tragédiáját ismét egy hétköznapra tűzze ki, ezt megelőzőleg azonban 10 nappal értesítse a vendéglősök ipartestületét a darab kitűzéséről, hogy azután a vendéglősök idejekorán jegyhez jussanak.

— **Uj operette.** A népszínház igazgatósága egy uj operettet fogadott el előadásra, melynek szövegét a Bébé című francia vígjáték után Hlosvai Hugó írta, a zenéjét pedig Várady Aladár vidéki karmester szerzette.

— **Zene- és szavalati estély.** A ref. ifjúsági egyesület e hó 23-án a theológia dísztermében esti nyolcz órakor zene- és szavalati estély rendez. Az estélyen vendégeket szivesen látnak.

— **Felolvasás a Mátyás-templomról.** A magyar mérnök- és építész egyesület e hó 27-én, szombaton, esti 6 órakor egyetemesszakulést tart, melyen Schulek Frigyes tanár érdekes felolvasást tart a Mátyás-templomról s környékének rendezéséről.

Napoleon kávésedénye. Sardounak Madame Sans-Gène című szenzációs darabját, mely e télen a népszínházban is bemutatóra kerül, a minap Darmstadtban adták elő. A darab tudvalevőleg I. Napolon idejében játszik s a nagyherceg, hogy a darab a színpadon korhű kiállításban kerüljön színre, kastélyából több butort és kelléket kölcsönzött a darmstadti színháznak. A kellékek között van egy kávésedény is és pedig olyan, a melyből I. Napolon tényleg kávézott. — A darmstadti színház igazgatója ugyancsak sokat ad a korhűségre.

Rovatvezető postája.

A. G. urnak. Verse nem való lapunk keretébe. Mi csak nem fogunk önmagunkról dics-hymuszokat zengeni. Egyéb beküldött dolgai sem közölhetők.

P. L. Budapest. A beszélyt megkaptuk. Sora kerül.

Többeknek a hozzánk érkező üdvözlő levelekre egyenkint nem válaszolhatván, e helyen köszönjük meg azokat. Lapunk iránya mellett szilárdan megmaradunk. Kérjük lapunkat minél szélesebb körben ismertetni.

R. J. Győr. Mutatvány számmal szivesen szolgálunk, ha ez iránt a szerkesztőséget megkeresik.

Puhros. A történet kissé pikáns. Így nem jöhet. Margit különben számalomra méltó

Komának. Levele van a szerkesztőségben. „Kinyitni nem merem” . . .

Ifju poetának Budapest. Ne féljen attól, hogy lantján a húrok megrozsdásodnak, — már csak azért se féljen, mert önnek még nincs lantja, csak pöngetője van. Az meg hadd rozsdásodjék, különben fiatal ember ön tulságos önértetes. Mire jó ez, nem mondaná-meg? Kívánsága mint láthatja teljesült.

Dr. Wagner Jenő és Emil

vegyészeti gyár

BUDAPEST, IX., SOROKSÁRI-UTCZA 96. SZ.

SZIKVIZGYÁRAK

berendezése és ellátása, saját, szabadalmazott elismert jó rendszerük miatt.

Vegytiszta folyékony szénsav.

SYPHONOK.

Legujabb és legjobb szabadalmazott szerkezetűek, egyenes és hajlított csövek, palackokkal, minden színben, edzéssel, nikkelzett fejekkel a törvényeknek megfelelő fémből.

Ábrákkal ellátott árjegyzékek és költségvetések készséggel küldetnek.

CSÁKY ÁRMIN

BUDAPESTEN,

VI. ker., Andrassy-út 57. szám (a Millennium kávéházzal szemben).

Kitüntetve: 1885. évben a budapesti országos kiállításon.

1889. évben a párisi világkiállításon.

Ajánl

KONYHARUHÁKAT

minden nagyságban szakács, pék, ezukrász, hentes stb. számára.

Kabátok zsinorvelezből forint 1.50, 2.—, 2.50.

Kabátok piqué-velezből forint 2.—, 2.50, 3.—.

Kabátok csínvat- v. satinból forint 1.25, 1.50, 2.—, 2.50.

Szakács-nadrágok (pantalon), pamut-kamngarnból, kék, fehér esikós, 2.50—3.— forintig.

Szakács-kötények, fehér, erős szálú cretonból 40, 50, 60 kr.

Szakács-kötények, fehér, erős szálú vászonból 60, 80, 100 kr.

Szakács-sapkák, különféle alakban, 25, 30, 35, 40 kr.

Ezen fehérenemű czégemnek külön speciálitása és a legtöbb uraság, szállodák és konyhákba általam szállíttatik.

Részletes árjegyzékek fehérenemű és férfiruhákban kívánatra ingyen küldetnek.

DECKERT ÉS HOMOLKA

VILLANYOS MŰSZAKI-INTÉZET.

A világ-hírű „Grafit mikrotelefon” feltalálói és szerkesztői.

GYÁR: VI., Izabella-utca 38. BUDAPEST, RAKTÁR: V., Dorottya utca 8.

Szállítanak

szálloda-sürgöny- és telefon-berendezéseket,

szálloda-harangokat,

villámhárító- és villamos-világítási-

berendezéseket

olesón, solid és szakszerű kivitelben jótállás mellett.

Hugycsőfolyás,

vizelési nehézség és fájdalmak ellen

Dr. TÓTH ÖDÖN szab.

PAUSIBLENON

műszere biztos gyógyító. Ha semmi más nem segített is, ez bármely régi betegséget meggyógyít pár nap alatt.

Díj 8 forint.

Ezen összeg beküldésével vagy utánvét mellett a műszert megküldi

Dr. TÓTH ÖDÖN

BUDAPEST, Károly-körút 10.

A legjobb MAGYAR COGNAC

Kenyeres Károly (Brassó) gyártmánya.

Főraktár: Rajcs Zoltánnál

BUDAPEST,

VII., Kerepesi-ut 29. és 51. szám alatt.

Minden üvegen a hatósági bizonyítvány látható, mely valódiságát igazolja.

Nagy választék finom gyümölcsből készült likőrökben.